

[Lone Dybkjær]

valgt at prioritere sin tilværelse anderledes, men for mig er det afgørende, at vi ikke skal give offentlige tilskud til det. For mig er det noget helt principielt, at vi giver offentlige tilskud til noget, fordi vi har en overordnet målsætning for det, og min overordnede målsætning er, at der skal gives offentlige tilbud til de familier, hvor begge forældre vil være udearbejdende. Hvis man vælger ikke at være udearbejdende, er der i øvrigt et skattetilskud, så det er meget mere kompliceret end som så.

Men jeg vil stå af debatten, også på grund af tidspunktet, og blot sige, at vi ikke vil give tilskud til, at man passer sine egne børn. Vi mener, at det er et forkert princip og en sliske at komme ud på.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det var pragtfuldt at høre en konservativ politiker tænke tilbage til de dage, da det var muligt, at en familie kunne leve af én indkomst. Hvorfor kan man ikke det i dag? Efter 10 års borgerligt styre er det stadig ikke muligt at leve af én indkomst, og hvorfor ikke? På grund af skattetrykket. Hvorfor har vi det skattetryk, vi har? Det har vi, fordi de offentlige udgifter – statens udgifter – herunder tilskudsgivning til alt muligt, har bevirket, at der skal opkræves så meget i skat. Når en familie skal betale mere end halvdelen af sin løn i skat, er det klart, at begge forældre er nødt til at gå på arbejde for bare at få én indkomst; sådan hænger det sammen.

Det vil man nu kompensere for ved at give yderligere af de tilskud, som egentlig var årsagen til, at vi havde så højt et skattetryk; jeg tror, at der er faldet en svejseklat ned i fru Pia Christmas-Møllers harddisk.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg har tidligere sagt, at jeg var rimelig indifferen over for, hvorvidt vi løste dette inden for socialministerens eller skatteministerens ressort. Det ligger nu engang inden for socialområdet, og derfor må vi tage fat på problemet dér.

Jeg vil heller ikke fortsætte dialogen med fru Lone Dybkjær, for vi bliver øjensynlig ikke enige, men bare konstatere, at fru Lone Dyb-

kjær og Det Radikale Venstre mener, at det f.eks. er meget nemt for en butiksekspedient med omkring 125.000 kr. i årlig gage at forsørge ægtefælle og måske 2-3 børn, selv om der skal gå en del til husleje, tv-licens, kost m.v. og også skulle være lidt til fritidsaktiviteter for børnene. Jeg konstaterer bare, at det er fru Lone Dybkjærs vurdering af disse menneskers situation. Jeg er uenig, men vi kommer nok ikke meget videre.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Hr. Peder Sass sagde, at det fra flere sider var blevet sagt, at lovforslaget skulle være udgiftsneutralt. Jeg vil da ikke undlade at komme med en kommentar til, hvordan det reelt kan lade sig gøre, når det siges, at det måske også samtidig kan give mulighed for, at flere børn kan blive passet.

Der lægges op til, at man ude i kommunerne kan give et tilskud til familierne, så de selv kan finde en anden pasningsordning. De tilskud, der gives i dag – for offentlig pasning er en form for tilskud – kan godt fordeles på nogle flere, således at ventelisterne på den måde kan reduceres, men jeg vil sige, at intentionen ikke har været at spare på området; det er altså et spørgsmål om at ville give forældrene en større valgfrihed.

Derudover får vi mulighed for at oprette puljeordninger, og jeg vedgår da, at der gives et mindre tilskud til puljeordningerne end det, den gennemsnitlige institutionspris i kommunen er, og på den måde kan der blive plads til at få flere passet; men ellers er der lagt op til, at lovforslaget skal være udgiftsneutralt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.